

saa vanskeligt hos os at saa Skydebaner til
 vore Skytter. Vi kunde trænge til, at Sta-
 ten ogsaa vilde gøre noget i Retning af at
 skaffe de unge her i Landet Skydebaner. I
 Svejts, som er et Land, hvor al Milita-
 risme er affattet, og hvor de ikke en Gang
 har en staaende Hær i den Form som i
 andre Lande i Europa, hder Regeringen til
 det frivillige Skyttevæsen 237,884 Francs
 foruden de nødvendige Præmier; hvor stort
 et Beløb disse udgør, ved jeg ikke, maa jeg
 sige, men det er vist ikke lille, thi Svejts er
 netop bekendt for ved Skyttefesterne at skyde
 om meget store Pengepræmier, hvad jeg for
 Resten anser for en Fejl, som vi heldigvis
 ikke ere komne ind paa i vort Land. De
 svejtsiske Skytteforeninger tælle 134,767 fri-
 villige Skytter fordelt paa 2,119 Forenin-
 ger. Jeg synes, at det heraf fremgaar tyde-
 ligt, at netop den frivillige Skyttebevægelse
 modarbejder Militarismen, saa at den, der
 virker i den frivillige Skyttebevægelses Tje-
 neste modarbejder det, som enhver Demokrat
 her i Landet er Modstander af, nemlig
 Militarismen. Saadan ser jeg paa Sagen.
 Mit Syn er uhyre meget forskelligt fra det
 Syn, som det ærede Medlem for Njøben-
 havns 2den Valgtreds har. — Stik modsat
 deraf, og dog kunne vi mødes paa det
 samme Standpunkt — som bekendt er der
 mange Veje, der føre til Rom. Jeg hævder
 altsaa, at Skyttesagen staaar uhyre langt fra
 Militarismen, men dog kan jeg ikke gaa til
 at sige, at Skyttesagen kun skulde være en
 Sport, nej Skyttesagen, som for øvrigt, det
 vil jeg indsthyde her, staaar for mig som et
 ægte Barn af Folkfriheden, medens Milita-
 rismen hører Absolutismen til, er langt
 fra en Sport alene. Den hviler efter min
 Mening paa et nationalt Grundlag og har
 Fædrelandets Forsvar til Maal. At Skytte-
 sagen ikke er en Sport alene, deri er
 jeg enig f. Ets. med Fredsforeningen.
 Og som Bevis paa, at man ikke behøver at
 være hange for at løbe Fære for at Skytte-
 foreningerne skulle arbejde i Militarismens
 Tjeneste er det værdt at lægge Mærke til, at
 Fredsforeningen har stillet sig overordentlig
 venligt over for Skyttesagen. Fredsforenin-
 gen holdt et Aarsmøde i Kolding den 25de
 Juni 1893, hvor Fredsforenings Stilling til
 Skyttesagen debatteredes. Man blev enig
 om inden for Fredsforeningen at anerkende,
 at Fredsforeningen og Skyttesagen have i Grun-
 den det samme Maal, idet de begge tilsigte
 Hævdelsen af Fædrelandets Frihed og Selv-
 stændighed. Man indrømmede fra Freds-
 vennernes Side, at selve det Formaal, der
 før blev omtalt her i Salen nemlig Op-
 naaelse af Danmarks Neutralitet, ikke vil

fritage vort Fædreland for Forpligtelsen
 til Nødværge med væbnet Haand i Tilfælde
 af Angreb; altsaa selv Fredsforeningen, som
 vel maa være det mindst militaristiske Sam-
 fund her i Landet, selv den staaar paa det
 Stade, at det er en Pligt for enhver dansk
 at værge sig med væbnet Haand i Tilfælde
 af Overfald og Angreb; kun hævder Freds-
 foreningen dette, at naar den slutter sig til
 Skytteforeningerne, saa er det paa Betin-
 gelse af, at Skytteforeningerne ikke ved deres
 Fester opvulste krigeriske Tilbøjeligheder hos
 sine Skytter. Det, jeg særlig fæstler Blikket
 paa for Skytteforeningernes Vedkommende,
 er netop det Arbejde, som gøres inden for
 Skytteforeningerne til de unges Uddannelse;
 det er det samme, som den højstærede Inden-
 rigsminister i Gaar betegnede ved: Skole-
 virksomheden. Jeg vil netop paapege det
 velsignelsesrige der er i, at vi om Søndagen
 f. Ets. samle de unge om noget, som kan
 optage deres Opmærksomhed og holde dem
 borte fra andre, daarligere Sammenkomster,
 hvoraf der findes saa mange, og det er og-
 saa værdt at lægge Mærke til, at det altid
 er den bedste Ungdom, som samles inden for
 Skytteforeningernes Række. Jeg betragter
 nemlig Skytteforeningerne som en Forskole
 for Livet, men har dog ikke det allermindeste
 imod, at man ogsaa betegner Skytteforenin-
 gerne som en Forskole for Hæren, thi det er
 jo vist, at saa længe, som vi staa paa det
 Standpunkt, at vi ikke ville afvæbne, men
 holde paa et Forsvar, saa længe vi ikke ere
 komne ind paa det Punkt, hvor man siger:
 „Hvad kan det nytte“ og saa bryder Staven
 over alt, hvad der hedder Forsvar for vort
 Land, og saa længe vi ikke have andet For-
 svar — og det have vi bitterlig ikke for
 Tiden — end vor Hær, saa holde vi paa
 den, og saa ere vi glade for, om vi netop
 kunne i vore Skytteforeninger inddrage Ung-
 dommen saaledes, at Skytteforeningerne kunne
 blive en Forskole for dem, naar de møde
 ved Hæren. Det følger ganske af sig selv
 — og jeg har ogsaa gjort opmærksom paa
 det i Fjor — at Skytteforeningerne kunne
 ikke være en Rekruttskole. Det ligger jo
 alene deri, at det hele er frivilligt; men de
 Uvæbne, som vi drive, dels ved Legemsøvel-
 ser og dels ved Skydning, ere alligevel af
 saadan Art, at det altid vil være den
 unge Mand til Nytte og Gavn, naar han
 møder til Tjeneste ved Hæren, og kunde det
 komme dertil, at vi kunde saa den faste Tje-
 neste indskrænket til et kortere Tidsrum, end
 det har været hidtil, og kunde Skyttefore-
 ningerne bidrage dertil netop ved at lette
 Militærarbejdet med de unge, saa vilde det
 være saa meget desto ønskeligere. Jeg skal i